

брошура, която съдържа и программата на „*Дунавский Лебедъ*“. Когато въ 1862 година настанжло бомбардиранieto на Българдъ, Раковски образувалъ българска легия, която имала намѣрение още същата година да прѣмине въ България. Обаче слѣдъ бомбардиранieto всичко било осуетено. Раковски влѣзналъ на сърбска правителствена служба и прѣзъ лѣтото на 1863 година билъ испратенъ въ Атина съ миссия отъ страна на Сърбия. Но още прѣзъ есента той напусналъ и Сърбия, като да е билъ опасенъ и за тогавашното сърбско правителство, отишълъ въ Букурещъ и въ 1864 година почналъ да издава в. „*Бжджщностъ*“. (гл. 1864 година). Но и тоя вѣстникъ за късо врѣме билъ потъпканъ. Слѣдъ това захваналъ да издава българо-румжнски вѣстникъ „*Защитникъ*“, (гл. 1864 година), който билъ спрѣнъ още слѣдъ излизанието на първия брой. Същата година издалъ въ Букурещъ на български и румжнски книжка подъ заглавие: *Българския евро-исповѣдени възпросъ* Въ 1865 Раковски издалъ въ Букурещъ „*Българска Старина*“.

Слѣдъ изгонванието на черкезитѣ изъ южна Руссия въ европейска Турция, руситѣ на мѣстото имъ искали да доведжтъ българи въ Руссия. За тая цѣль били испроводени въ България русски агенти, гдѣто за кратко врѣме сполучили да придуматъ повече отъ 500,000 българи. Когато това прѣселение захванжло, Раковски, заедно съ Богдана Икономовъ, издали въ Букурещъ въ 1861 година една брошура подъ заглавие: *Русската убийственна политика за българитѣ*, въ която съвѣтвали българитѣ да не напуцатъ отечеството си. Благодарение на тази брошура само 15,000 души сж се прѣсѣлили, повече отъ половината отъ които сж се върнжли пакъ назадъ. Въ 1866 година пакъ се опиталъ да образува легия, но Румжнското правителство го арестовало и слѣдъ като го освободило, той се отеглилъ въ Руссия. Опиталъ се слѣдъ това да образува чети и да навлѣзе въ България, но планътъ му билъ издаденъ и той се принудилъ да мирува. Подиръ това отишълъ при мушията на вуйка си Никола Балкански, кждѣто се намиралъ и Панайотъ Хитовъ. Слѣдъ малко врѣме Раковски захванжлъ да болѣдува (разказватъ, че при бомбардированието отъ турцитѣ на Българдското кале, сърбитѣ сж разбѣгали, а Раковски само съ своитѣ българи се е задържалъ. Слѣдъ тази побѣда една вечеръ билъ въ една бирария